

εἶπεν ὅτι ἐπώλησεν καὶ σωματικῶς διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου / ³ ἐπαρέδωσεν πρὸς τὸν παρόντα Ἰωάννην τὸν Κατωϊμέρην ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων καὶ δι' / ⁴ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν / ⁵ αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὅλον του τὸ μερίδιον ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ, ὅνπερ ἔχει ἐπικοίνως / ⁶ μὲ τὸν εἰρημένον Ἰωάννην, ὅποιον εἰς τὴν περιοχὴν χωρίου τῶν Καρουσάδων, πλησίον ὁδοῦ δημοσίας / ⁷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πλησίον τὴν φυτευσίαν τοῦ Θεοδώρου τοῦ Κασταμουνίτη, πλησίον τὸ / ⁸ ἀμπέλιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ὅθεν ἤρξατο ἐλεύθερον ἀπὸ παντός βάρους καὶ τέλους, σὺν / ⁹ πασῶν νομῶν προνομῶν αὐτοῦ, εἰσόδων τε καὶ ἐξόδων. Διὰ τιμὴν τὴν μέσοθεν αὐτῶν συμφω / ¹⁰ νηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἥτοι δηνερικῶς ὑπέρπυρα ιβ' ἡμισυ τῶν Κορυφῶν, ὅποιον ὠμολόγησεν ὁ ἄ / ¹¹ νωθεν κύρ Στήλιας ὅτι ἔλαβεν αὐτὰ ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννου σῶα καὶ ἀνελλιπές. Εἰς / ¹² νομὴν ἔθεσεν αὐτὸν διὰ κονδυλίου καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας κύρ Βασιλείου Δουκιανοῦ / ¹³ καὶ κύρ Γεωργίου Κούφομα. ζιδ'. Ἐγὼ πρωτοπαπὰς Φίλιππος ὁ Κατω / ¹⁴ ἱμέρης δουκικῇ καὶ αὐθεντικῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν νοτάριος παρακληθεὶς ἔγραψα.

429

Διαθήκη

φ. 114α'

† ,αφστ' ἡμέρα ι' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος θ'. Κύρ Δημήτριος. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος Δημήτριος ὁ Ξανθὸς ὑγιῆς εἰμὶ χάριτι Θεοῦ, τὸν / ² νοῦν καὶ λαλιὰν σῶον ἔχων, πτοηθεὶς δὲ τὸν ἄδηλον θάνατον μήπως αἰφνιδίως ἀφαρπά / ³ ση με καὶ τὰ ἐμὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνωσιν, ὥς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτο / ⁴ συμβέβηκεν, ἐγὼ ἐνθυμούμενος ταῦτα ποιῶ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην ζωντο / ⁵ βούλι, καθὼς κάτωθεν παρακατιῶν ὁ λόγος δηλώσειεν. Ἐν α' τὴν ψυχὴν μου ἀνατίθημι / ⁶ εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς ἀφήμι τὴν ἐν Χριστῷ τελείαν ἀγάπην καὶ συ / ⁷ γχώρησιν, ἧς δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως θέλω καὶ ὀρίζω ὅτι τὰ παντοῖα μου πρά / ⁸ γματα, κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, νὰ τὰ ἔχω καὶ ὀρίζω ἕως τέλους ζωῆς μου καὶ ἂ / ⁹ ποτύχοντές μου ἀφήνω ἐστάτους μου κληρονόμους εἰς αὐτὰ τοὺς δύο μου ἐγγόνους, / ¹⁰ τὸν Γεώργιον καὶ Ἀντώνιον, τῶν δύο ἐξ ἴσου, σὺν τὰ τὸ τέλος αὐτῶν, μὲ τοιούτην συμφωνίαν καὶ τρό / ¹¹ πον ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἶναι ὀφειλέτες οἱ ρηθέντες Γεώργιος καὶ Ἀντώνι / ¹² ος νὰ κρατοῦν καὶ κυβερνοῦν καὶ καλλιεργοῦν τὰ ρηθέντα μου πράγματα καὶ νὰ θρέφ / ¹³ φουν καὶ ἐνδύνουν καὶ ὑποδέκουν ἰεμὲι τὸν ἄνωθεν κύρ Δημήτριον ἕως τέλους ζωῆς μου καὶ νὰ / ¹⁴ ὑπανδρεύουν καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐξώπροικες δικαιολογημένα ἐκ τὸ δυνα / ¹⁵ τόν τους, κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τόπου, καὶ

ἀποτύχοντές μου νὰ μοῦ ποιήσουν τῆς θανῆς μου τὰ / ¹⁶ πρέποντα, ὡς ἔθος χρι-
στιανοῖς, καὶ νὰ τὰ ἔχουν μὲ τὴ εὐχὴν μου. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. / ¹⁷ Ἡ γὰρ
παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος
διαθή / ¹⁸ κης καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας μαῖιστρο-Κωνσταντίνου Πλήσχα καὶ
Ἰωάννου Κατωῖμέρη / ¹⁹ καὶ Ἀναστάση, υἱοῦ Γκίνη Δούκα. / ²⁰ † ἐγὼ μαηστρο-
Κοσταντής ὁ πλήσχ(ας) μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν. *

430

Διαθήκη

† .αφστ' ἡμέρα ια' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος θ'. Κύρ Νικόλαος ὁ
Σκλαβοῦνος. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος Νικόλαος ὁ Σκλαβοῦνος κοιτό / ² μενος ἔσωθεν
οἰκίας μου, ἔσωθεν περιουλίῳ τοῦ ἐμοῦ ὀσπιτίου, ὅπερ κατοικῶ εἰς τὸ χωρίον τῶν /
³ Ἀντιπερνῶν, χάριτι Θεοῦ ποιῶ τὴν παροῦσα μου διαθήκη. Ἐν α' τὴν ψυχὴν μου
ἀνατίθημι / ⁴ εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς συχώρησιν, ἧς δέομαι καὶ
ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως ἀφήνω ὑπὲρ / ⁵ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν τῆς
Ἀγίας Τριάδος, εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀντιπερνῶν, ἕναν κομμάτι ἂ / ⁶ μπέλιον εἰς τὸ
αὐτὸ χωρίον, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν πλησιασμόν ἀμπελίου παπὰ κύρ Θεοδώρου Μα /
⁷ σούτη καὶ νὰ ὑπάγῃ ἴσια εἰς ἕναν ροπάλιν, ὅπου ἐνὶ παρέξω τὲς συκιὲς δεξιὰ καὶ
νὰ / ⁸ ὑπάγῃ ἴσια εἰς τὰ μεγάλη σφάλῃ τῶν σκινῶν καὶ νὰ σώσῃ ἴσια, πλησίον
ἀμπέλιον Δημητρίου τοῦ Μαρ / ⁹ τίνου καὶ νὰ γυρίσῃ τοῦ κατηφόρου καὶ νὰ σώσῃ
ὅθεν ἤρξατο, σὺν τὰ τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ νὰ μὲ θά / ¹⁰ ψουν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας
Τριάδος, νὰ μοῦ ποιήσουν καὶ τῆς θανῆς μου τὰ πρέποντα, ὡς ἔθος χρι / ¹¹
στιανοῖς. Ἀκομὴ ἀφήνω εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον τὸ
ἕτερόν μου / ¹² κομμάτι τὸ ἀμπέλιον, ὅποῖον ἐστὶν πλησίον τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίου,
πλησίον ἀμπέλιον παπὰ κύρ Θε / ¹³ οδώρου τοῦ Μασούτη καὶ νὰ ὑπάγῃ ἀνηφόρου
ἴσια μίαν κοκκικίαν καὶ νὰ σώσῃ ἕως ἀπάνω ἴσια μὲ / ¹⁴ τῆς Ἀγίας Τριάδος σὺν
τὰ τὸ τέλος του. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι πράγματα, κινητά, / ¹⁵ ἀκίνητα καὶ
αὐτοκίνητα, τὰ ἀφήνω τῆς συμβίας μου καὶ τῆς προγονῆς μου ἀπο // φ. 114β' / ¹⁶
τύχοντές μου τῶν δύο ἐξ ἴσου καὶ ἀποτύχοντες τῆς γυναικός μου καὶ τῆς προγ[ονῆς
μου], / ¹⁷ νὰ μένουν ὅλα τῆς [] θυγατερὸς τῆς προγονῆς μου. Καὶ οὕτως ἐδιε-
ταξά[μην]. / ¹⁸ Ἡ γὰρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέ-
βαιον κατὰ πᾶν εἶδ[ος δι] / ¹⁹ αθήκης καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας παπὰ κύρ
Ἀντωνίου Ἀσπιώτη, κύρ Ἰωάννου Μαρτίνου / ²⁰ καὶ Λάγγη Βούργαρη. ζιδ'. Ἐγὼ
πρωτοπαπὰς Φίλιππος ὁ Κατωῖμέρης νοτάριος παρακληθεὶς ἔγραψα.

* Ἡ υπογραφή του στίχου 20 εἶναι αυτόγραφη.

